4 children for sale

Mindig, amikor megpillantottam ezt a fényképet, ami itt-ott felbukkant a neten, áramütésként ért a látvány és megpróbáltam elképzelni a mögötte megbúvó történetet. Nekem is négy gyerekem van, nem tudom azt a szituációt elképzelni, hogy.. áh, belegondolni sem tudok. Az egész életünk – nejemmel együtt – a kölykök körül forog, tényleg megadunk nekik mindent, ami például nekem, az én gyerekkoromból bőséggel kimaradt.

Elhatároztam, hogy utánaolvasok a kép hátterének. Én is meglepődtem – talán a kép széles körben ismertségének köszönhetően kirajzolódott számomra háttere, ami nem nagyon tért el az általam elképzelttől – sajnos.

Lehangoló sztori következik, aki erre fogékony, kérem, készítse be a zsebkendőt.

A kép *1948. augusztus 4-én* készült *Chicago* szegénynegyedében, és eredetileg egy valparaiso-beli újságban, a Vidette-Messenger-ben jelent meg. **Lucille Chalifoux**, a gyerekek anyja, aki akkor 24 éves volt, és ötödik gyerekével terhes, a kép hátterében, talán a tűző naptól, talán szégyenében takarja el az arcát. A gyerekek; balról jobbra **Lana (6)**, **Rae (5)**, **Milton (4)**, **Sue Ellen (2)** az egész dologból mit sem értve, a maguk ártatlanságában ücsörögnek a lépcsőn, a tábla mellett (négy gyerek

eladó, érdeklődni bent). Szívfájdító látvány.

A második világháború amerikai győzelme nem sok változást hozott a szegénynegyedekben. A Chalifoux családra a kilakoltatás várt, a férj, a 40 éves szénfuvaros Ray és felesége, Lucille a kilátástalan helyzetben úgy döntöttek, hogy eladják a gyerekeiket. Illetve Rae megemlékezése szerint ez főleg az anyja ötlete lehetett, mivel férjével megromlott a kapcsolata, és egy újabb kapcsolathoz az öt gyerek egyszerűen útban volt neki.

A gyerekek eladása abban az időben sem volt már legális cselekedet, de az eset a maga nemében nem is volt egyedi a társadalomtól leszakadt szegények köreiben. A két középső gyerekre, **Rae**-ra és **Milton**ra vevők is akadtak, akik **két dollárért*** vették meg a két gyereket.

A gyerekek új gazdája, a Zoeteman házaspár, mert igen, 1948-ban az ilyen jellegű rabszolgaság virágzott az USA-ban (és ne legyenek illúzióink, napjainkban is, és Magyarország keleti felében jelenleg is több ezer rabszolga él), szóval elég szemét módon bántak velük. Egy pajtába költöztették őket, meglehetősen gyakran láncra verték és a legválogatottabb kínzásoknak tették ki őket, miközben dolgozniuk kellett a gazdaságukban.

Rae-t késő kamaszkorában ráadásul innen is elrabolták és többszöri megerőszakolása után szabadon engedték ismeretlenek. Michigan-be került, ahol egy hajadonszállón az erőszakból fogant gyerekét megszülte, majd örökbe adta. *„17 voltam, otthagytam az otthonom, és soha hátra se néztem”* – írta megemlékezéseiben.

Milton, aki ahogy nőtt, egyre kevésbé viselte a szolgaságot, többször is összeütközésbe került a törvénnyel. A bíróságon választhatott, hogy javítóintézetbe vagy elmegyógyintézetbe küldjék, és ő ez utóbbit választotta (és szállt a kakukk fészkére). Innen 1967-ben, 23 évesen szabadult. *„Szülőanyám soha nem szeretett engem. Soha nem kért bocsánatot azért, hogy eladott minket. Gyűlölt annyira, hogy ne érdekeljen.”*

Daviddal még terhes volt anyja, amikor a kép készült, de további életéhez ez a gyerek is útban volt, meg is szabadult tőle – is. Őt törvényesen fogadta örökbe egy házaspár, Harry és Luella McDaniel, akiknek nem lehetett saját gyerekük, és szigorú keresztény erkölcsi normák szerint nevelték fel. Lázadó természete a hadseregbe sodorta Davidot, a vietnami háborút is megjárta.

Ő próbálta fellelni testvéreit, és kereste a kapcsolatot vér szerinti anyjával is, aki ekkor már ismét megházasodott és további négy gyereket szült az új családjában: *„Soha nem kért tőlem bocsánatot. Akkoriban ez volt a túlélés záloga, kik vagyunk mi, hogy ítélkezzünk fölötte – hajtogatta nekem. Anyánk az újabb szülötteit tartotta gyerekeinek, minket meg nem.”*

A legnagyobb és a legkisebb lányok (**Lana** és **Sue Ellen**) történetéről nem lehet sokat tudni, Dávid, amikor felvette a kapcsolatot nővérével, Sue Ellennel, ő már a rák végső stádiumában haldokolt, nem tudott beszélni.

Dávid csak bízik benne, hogy legidősebb nővérük, Lana – hozzá hasonlóan – szerető családba került az eladását követően. A gyerekekről a híres/hírhedt képet követően soha nem készült több közös fénykép.

**: 2 dollár 1948-as értéke 20 mai dollárnak ,azaz 6000 forintnak felel meg. Gyerekenként 3000 forint.*

szerző: Vámos Sándor

Továbbra is keresek megjelenési lehetőséget az írásaim számára. Ha esetleg van ötleted, ne

késlekedj és osszd meg velem! Elérhetőségeim az Impresszumban találhatók.

A passport.blog jelenlegi egyetlen megjelenési lehetősége a Facebook. Ha értesülni szeretnél az új bejegyezésekről, kövesd a Bolyongó Facebook oldalt.

Eddigi bejegyzések a bolyongó.hu-n

Az összes bejegyzés ABC-be rendezett indexe itt található.

A bejegyzések időrendben:

Bejegyzések: 175..151
Bejegyzések: 150..126
Bejegyzések: 125..101
Bejegyzések: 100..076
Bejegyzések: 075..051
Bejegyzések: 050..026
Bejegyzések: 025..001

A passport.blog tag-jei itt találhatók felhő fomában. A tag-ek a bejegyzésben felbukkanó kifejezések és szavak. Ezekkel több bejegyzés is összeköthető.

- Twitter
- Facebook
- LinkedIn
- Pinterest
- Tumblr
- Reddit
- Taringa
- StumbleUpon
- Telegram
- Hacker News
- Xing
- Vk
- Email

Az oldal látogatottsági adatai:
Ma: 1 / Tegnap: 0 / Összesen: 137

2021/07/07 13:05

Források

imgur: "Children 4 Sale" : The untold story
nwi.com: Sold-off siblings shown in old photo tell their stories
nwi.com: Woman in 'Children For Sale' photo dies
iloveoldphotos: CHILDREN FOR SALE CHICAGO 1948

fotó, történelem, gyerek, rabszolga, 2017, embertelen, USA, Chicago, recesszió, sanyarú, javítóintézet, rák, sanyarú sors

Bejegyzésmegtekintések száma: 137

From:
https://bolyongo.hu/ - **bolyongó**

Permanent link:
https://bolyongo.hu/doku.php?id=passport:children_4_sale

Last update: **2021/04/13 21:46**